



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VII. Vtrum requirantur determinata verba in Sacramentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

mens, ait Apost. &c. igitur forma Sacramenti est concio per quam ad fidem excitentur.

Resp. 1. quid de forma Sacramenti baptismi sentit Aug. & quod non existimauerit esse concionem, sed verba consecratoria, satis constat ex l. 3. de baptismo contra Donatistas cap. 15. ubi dicit: *Quamobrem si Evangelicus verbis in nomine Patris & Filij & Spiritus Sancti: Marcion baptismum consecrabat, integrum erat Sacramentum.* hæc enim verba inuocationem & consecrationem continent, non verò concionem. 2. ex prædicto loco in Ioan. ubi censet per ipsum verbum accedens ad elementum mundari infantem, quamuis nondum valeat corde credere ad iustitiam (vt ibi Aug.) nec valeat concionem percipere.

Resp. 2. neg. conseq. nam August. solum vult verbum non mundare ratione soni transeuntis; quod vt probet de verbo concionis, id etiam asserit de verbo sacramentali, pro quo

Notandum quod August. id asserat explicans illud Ioan. 15. *Tam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis.* & declarat verbo eam vim non competere, propter sonum transeuntem, v. g. concionem non mundare propter externum sonum, sed ratione fidei, quam in audiente excitat; (eo scilicet modo quo nostra iustificatio fidei tribuitur, quia nimirum fides est initium & radix nostre iustificationis) quam efficaciam verbi vt ostendat, etiam declarat in verbo sacramentali, quod mundat, non ratione soni materialis, sed ratione virtutis latentis, quæ virtus nobis innotescit per fidem: hoc sensu dicit August. verbum mundare, non quia dicitur, sed quia creditur; non quod verbum sacramentale fidem in ministro vel etiam necessarii in suscipiente requirat, sed quia nec aquæ nec verborum virtutem in baptismo aliter cognoscimus, quam per fidem, atque adeo licet verbum sacramentale & concionatorium alio atque alio modo speciali mundent, bene tamen potest dici neutrum mundare propter materialem sonum, sed quia creditur: quia in concione credentes iis quæ à concionatore proponuntur, mundantur (eo modo quo fidei iustificatio tribui potest) & proinde concio dicitur mundare ratione fidei, ad quam excitat: Sacramentis autem vim iustificandi inesse per fidem cognoscitur. Vnde ex eo quod August. loco citato dicat in baptismo aquam cor ablueri accedente verbo non quia dicitur sed quia creditur, nullo modo sequitur illud verbum esse concionatorium, seu formam Sacramenti esse concionem.

Ex dictis sequitur verba quibus Sacramentum conficitur esse consecratoria: quod docent Patres cit. & plures alij & constans Ecclesiæ sensus.

ARTICVLVS VII.

Utrum requirantur determinata verba in Sacramentis?

AFFIRMAT. Probat ex eo quod in Sacramentis requirantur determinata res sensibiles, quæ se habent sicut materia; igitur multò magis requiratur determinata verborum forma, cum determinatio ex parte formæ potissimum sumatur.

Conf. in Sacramentis præcipua vis significandi residet in forma, quæ consulam rerum sensibilibus significationem determinat ad finem cuiusque Sacramenti, vt dictum est; igitur congruum fuit verbum in quibus forma sacramentorum constituitur esse determinata. vbi

Aduerte 1. doctrinam articuli intelligi de Sacramentis nouæ legis, cum supra dixerimus in Sacramentis legis antiquæ nulla verborum forma opus fuisse, etiam iuxta D. Thom. sententiam.

Aduerte 2. doctrinam eiusdem articuli posse intelligi eo sensu, quo intellecta est doctrina articuli 5. quod videlicet minister in consecratione Sacramentorum determinatâ verborum formâ vt debeat, non verò possit pro suo arbitrio formam à Christo præscriptam relinquere, & aliam usurpare. 2. posse etiam intelligi quod congruum fuerit certam verborum formam à Christo Domino institui; quod satis suadet ratio D. Tho. quamuis nihil obstat quod minùs Deus Sacramenta nouæ legis in solis rebus sine verbis instituere potuerit, vel in aliis verbis quam reipsa instituerit. Possit & 3. intelligi quod fuerit conuenientius formam à Christo præscribi, quam arbitrio cuiusque ministri relinqui.

Aduerte 3. determinationem verborum non tam intelligendam de materiali eorum sono, quam de formali sensu: siue enim aliquis baptizando vtatur verbis hebraicis, siue grecis, siue alterius idiomatis, modò sit idem formalis sensus in Ecclesia receptus, verba sufficienter censentur determinata ad Sacramentorum valorem. vide D. Tho. ad 1. Ratio est quod verba non sint euecta ad esse sacramentale ratione soni materialis, sed ratione significationis quam ex hominum instituto sortiuntur, & proinde vbi eadem est significatio & formalis sensus apud homines, verba sufficienter censentur determinata: quod etiam docet Ecclesiæ praxis, ex qua nobis innotescit quod licet Christus formam Sacramentorum potuerit adstringere ad certas voces materiales, id tamen minime fecerit, sed voluerit verba pertinere ad formam Sacramentorum ratione sensus significati, & proinde vbi idem est sensus, mutatio vocum materialium non obstat valori Sacramenti. Videri potest Caiet. h. resp. ad 2. & D. Tho. art. sequenti ad 2. vbi

Notandum si de aliqua verborum forma, seu oratione eiusdem vel alterius idiomatis merito dubitetur, num eundem sensum retineat cum forma vulgari, formam esse repetendam, quamuis speculatiuè esset probabile prædictam formam fuisse legitimam.

Ex his patet quod docet D. Thom. resp. ad 3. eam prolationis corruptionem non officere valori formæ & Sacramenti, quæ eundem sensum relinquit, vt si quis ex ignorantia linguæ latinæ baptizans dicat: *Ego te baptizo in nomine Patriæ & Filii & Spiritus sancti* consistit baptismus, vt determinauit Zacharias Papa, & refertur can. *retulerunt* dist. 4. quia licet *Patria* non significet Patrem, tamen vt est pars orationis corruptè prolata, ex communi hominum iudicio non significat aliud. Idem iudicandum est de eo qui ex balbutie vel præcipitantia verba sacramentalia corruptè pronuntiat: si enim communi modo loquendi idem sensus verborum relinquitur, conficit Sacramentum, si verò non relinquitur, Sacramentum non subsistit: proinde semper conandum est vt verba formæ integrè, distinctè, & intelligibiliter proferantur, vt omnis scrupulus euitetur, qui tamen solet attentionem adhibere & curare vt omnia integrè pronuntiet, potest esse securus de forma legitimè pronuntiata, licet in aliquo casu particulari occurrat dubium, num vel omnia verba pronuntiauerit, vel pronuntiauerit satis distinctè.

Sensus articuli.

64.

Verba non sunt determinata quoad sonum materiale, sed quoad sensum formalem.

65.

Corollar. Corruptio formæ quæ relinquit eundem sensum, non obstat valori Sacramenti. Zachar. P.P.